

27 dni — 40000 Kč, 36 dni — 50000 Kč 45 dni — 60000 Kč, 54 dni — 70000 Kč, 63 dni — 80000 Kč, 72 dni — 90000 Kč, 81 dni a 100000 Kč, 90 dni a opačne, uväzneniu trvania 6 hodín zodpovie 277.77 Kč, — 12 hodín 555.54 Kč, — 18 hodín 833.31 Kč, — 1 dňa 1111.08 Kč, — 10 dňov 11110.80 Kč, — 20 dňov 22221.60 Kč, — 30 dňov 33332.40 Kč, — 40 dňov 44443.20 Kč, 50 dňov 55554 Kč, — 60 dňov 66664.80 Kč, — 70 dňov 77775.60 Kč, — 80 dňov 88886.40 Kč, — 90 dňov 100000 Kč. V § 39 zák. č. 107/1933 stanovená pokuta do 10000 Kč nie je premeniteľná v trest uväznenia v nedostatku opatrenia, potrebného v tomto smere.

(Zaklučenie.)

Z p r á v y

Jubileum ryze právnické, vskutku naše, pripadá na den 15. prosince. Toho dne uplyne totiž sedmdesát let od první valné hromady Právnické jednoty v Praze, první jednoty, která se stala vzorem nejen dalším sesterským jednotám na Moravě a po převratu i na Slovensku, nýbrž i ostatním našim spolkům právnickým, zejména »Všehrdu«. Poněvadž tehdy nebylo ještě spolkového zákona a všechny spolky bylo nutno otvírati na základě panovníckého povolení, sešli se Tomáš Černý, Antonín Haas, Josef Hochmann, Jaroslav Kotovic, Jan Kučera, Josef Prachenský, Jakub Škarda, Josef Tylš, Rudolf Wolf a Antonín Randa a požádali o povození. Nejvyšším rozhodnutím ze dne 26. března 1864 bylo uděleno povolení »k zaražení« Jednoty Právnické v Praze. Proto v původních stanovách Jednoty se mluví ještě archaisticky o »údech« a proto se tu setkáváme s řadou ustanovení, která nemají již toho významu, jako před 70 léty. Ale je to slušná řádka let od doby, kdy Jednota konala svou první valnou hromadu, na níž se ustavila a na níž zvolila také svým prvním starostou radu zemského soudu Matěje Havelku. Za uplynulá léta Právnická jednota vzrostla v čelný náš spolek právnický, byť ne nejpočetnější, poněvadž ji převýšily počtem odborné spolky stavovské. Ale význam si uchovála. Převzala zejména »Právníka« (zal. 1861) vytvořila by velmi cennou právnickou knihovnu, dobře zkatalogisovanou a zcela sporrádanou. Počet rozprav, přednášek a p. je nemožno za těch 70 let vůbec podat. A tak opravdu ze srdce a rádi sedmdesátileté Právnické jednotě přejeme nejen šťastná další léta, ale aby vždy byla nám tak drahá, jako je dnes!

Ča.

BOJ O INSIGNIE KARLOVY UNIVERSITY. Poslední dni listopadové byly na Karlově universitě rušné. Ministerstvo školství a národní osvěty nařídilo totiž, vyplňujíc zákon Marešův o Karlově universitě, německé universitě v Praze, aby odevzdala do rukou představitelů Karlovy university starobylé insignie, to jest rektorské a děkanské řetězy a rektorská a fakultní žezla, kterých se užívá po starém způsobu jako viditelných znamení akademických hodností. Všichni vědí, že se nejedná o materiální cenu těchto insignií, nýbrž o historickou cenu a hodnotu důstojnosti uni-

versity Karlovy. Stejně tak jako boj minulý o intabulaci Karolína, setkalo se toto nařízení ministerské s odporem senátu německé university, k nimž se připojili i němečtí studenti. Karlova universita dopsala universitě německé, že v důsledku tohoto nařízení dostaví se dne 26. listopadu 1934 pro tyto insignie prof. Dr. Vojtíšek jako archivář universitní a Dr. Říha, ředitel rektorské kanceláře. To bylo signálem k odporu, na který nikdo nečekal. Universitní senát německé university vznesl odpor a prohlásil se za permanentní, a když dne 24. listopadu 1934 ráno chtěli studenti čeští jít do společných budov na Ovocném trhu, kde se nalézá rektorát německé university, našli dvůr i místnosti obsazeny německými studenty, kteří se opatřili zásobami a projevíli odhodlání zůstat v místnostech a budovách a hájit insignie. Stejným způsobem byla obsazena část Karolína, dosud sloužící potřebám německé právnické fakulty. To však bylo signálem ke krokům z české strany, nejprve mírným, kdy studenti v čele s akademickými hodnostáři, J. M. rektorem Drachovským, prorektorem Dominem a j., snažili se vyřídit věc cestou administrativní. Když však museli hodnostáři dlouhou dobu čekat před dveřmi Karolína, pokud se týče budov dosud společných, vynutili si čeští studenti vstup náporem. Dalším incidentům bylo zabráněno nabádacími řečmi rektora J. M. prof. Dr. Drachovského. Mezi tím ujala se celé věci veřejnost, která zcela se postavila na stanovisko studentů a jejich spravedlivé věci. Praha byla v těchto dnech svědkem demonstrací za výkon práva a platného zákona. Zákonu musela nakonec ustoupiti i německá universita a tak v pondělí dne 26. listopadu 1934 byly insignie odezdány do rukou ministerstvu školství, které je pak osobně ministrem prof. Dr. Krémářem předalo universitě. Závěrečným aktem na Karlově universitě, kdy byly insignie ukázány zástupům, byl boj tento skončen. Studentstvo se uklidnilo, než celá věc dala nahlédnouti do mnoha věcí, které ne všude bylo viděti jasné. dnk.

ZE SBÍRKY ZÁKONŮ A NAŘÍZENÍ. Zákonem č. 171 byl novelisován zák. čís. 303/1920 o zubním lékařství a zubní technice, jehož úplné, novelisované znění je vyhlášeno pod čís. 172. Zák. č. 176 změnil zák. č. 113/1929 o lékařských komorách. — Zákonem č. 173 byly změněny předpisy o soudnictví v úrazovém pojištění. Pod č. 189 bylo vyhlášeno novelisované znění zákona o sociálním pojištění. — Nařízením č. 174 je novelisována t. zv. finanční novela č. 77/1927 stran samosprávného hospodaření na Slovensku a Podkarpatsku; provedeno vyhláškou č. 208. — Vyhláška č. 175 se týká paušalování daně z obrátu. — Zák. 177 poskytl právní i finanční výhody a zvláštní užívací práva plynárnám všeobecně užitečným. — Zákon č. 178 zřídil báňskou inspekci, při níž jsou kromě státních úředníků činní též dělníci báňští inspekční asistenti, ustanovení ministrem veřejných prací z horníků (1 na 5000 zaměstnaných horníků). — Nař. č. 179 zřídilo Exportní ústav, jenž má usilovati o rozvoj československého vývozu. — Nař. č. 180 prodloužilo platnost nař. č. 27/1934 o opatřeních proti bezdůvodnému zdražování do konce roku 1935. — Zák. č. 181 změnil zákon č. 330/1921 o závodních výborech, zákon č. 182 pak změnil zákon č. 144/1920 o závodních a revírních radách: funkční období dnešních členů se prodlužuje na další 2, pokud se týče 3 roky. Nař. č. 188 novelisuje rovněž zák. o revírních radách. — Dovožních listů se týká nař. čís. 183 a 184. — Nař. č. 185 prodloužilo do konce roku 1935 platnost zákona č. 105/1932 o zřizování cukrovarů. — Nař. č. 186 upravuje chov vepřového dobytka (od 30. prosince 1934 do 30. června 1936 nesmí zemědělec vykrmovati současně víc než 50 vepřů, nezemědělec nanejvýš 2 vepře). — Nař. č. 187 novelisuje zákon č. 46/1930 měnic ustanovení o složení chleba po živnostensku vyráběného. — Pod č. 214 byla vyhlášena kvota těžby dřeva v letech 1934—35. — Nař. č. 190 se týká cla na obilí, nař. č. 200 cla na máslo a sádlo. — Úpravy devisového hospodaření se týkají nařízení č. 198, 201 až 203 a 206. — Pod č. 205